

[Bundvad.]

ner en vis lighed mellem rentemodtagerne og andre i fordelingen af merydelserne, og jeg nævner ganske særligt ligheden vedrørende finansieringen, hvor fællesforslaget og de konservatives forslag falder helt sammen. Det kan da på denne baggrund heller ikke undre, at de to partiers repræsentanter i kommissionen viste fællesforslaget interesse. Således talte venstres repræsentant om, at forskellen ikke er stor, og det konservative folkepartis repræsentant lovede velvillig behandling i folketinget, fordi skitsen i mange henseender er i overensstemmelse med de tanker, det ærede medlem selv havde gjort sig. De to repræsentanter ville ikke forhandle i kommissionen „for nedrullede vinduer“, som de sagde. Nu ligger forslagene her til fri forhandling; der er åbne døre, presse, radio og fjernsyn. Kan man forlange mere? Og der er taget vidtgående hensyn til andre synspunkter. Vi håber derfor, det her i folketinget vil være muligt at forhandle sig til enighed.

Hvad forslagene iøvrigt angår, må de ses i sammenhæng, hvorved det billede kommer frem, at renten vil blive forbedret, at rentesystemet vil blive forenklet, at fradragsreglerne vil blive lempet, og at det første skridt på vejen mod en folkepension vil blive taget.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger om hovedtræk i de enkelte forslag, idet jeg tager forbehold overfor enkeltheder.

Først lovforslaget om alders- og invaliderenten. Efter dette forslag sker der en afgørende forenkling af aldersrenten. Medens vi nu opererer med et grundbeløb og de mange forskellige tillæg og særlige ydelser, sammenlægges disse tillæg og særlige ydelser med grundbeløbet, og vi får et nyt grundbeløb, som omfatter den egentlige rente. Jeg har tidligere nævnt, at dette grundbeløb herefter for et ægtepar i København vil være 4 374 kr. og for enlige på landet 2 392 kr. Herefter vil renten blive udbetalt med $\frac{1}{12}$ pr. måned, således at alders- og invaliderentemodtagernes organisations gamle ønske om at komme væk fra særtillæggene til fordel for en fast månedlig udbetaling bliver opfyldt.

Som jeg tidligere har nævnt, bliver indtægten ved siden af renten efter den nugældende ordning beregnet efter mange og ind-

viklede regler. Efter forslaget sker der den ændring, at alle former for indtægt — bortset fra to afvigelser — beregnes ens uanset indtægtskilden. Der er her tale om en betydelig forenkling, som jeg tror vil blive hilst med glæde.

Endvidere er der foreslået ændringer vedrørende fradragsreglen. Som bekendt giver den gældende fradragsregel adgang til et fradragsfrit beløb; dette beregnes efter hovedreglen som 50 pct. af grundbeløbet. Der sker nu det, at grundbeløbet sættes i vejret ved, at tillæggene indregnes, samtidig med at det fradragsfrie beløb foreslås sat til 80 pct. af det nye grundbeløb. Der ligger i denne ændring ganske betydelige fordele for dem, som har indtægt ved siden af renten, f. eks. privatpensionister og andre; det kan eksempelvis nævnes, at et ægtepar i København vil kunne have 3 400 kr. i skattepligtig indkomst og endda opnå fuld rente plus folkepensionstillæg. For den laveste sats på landet bliver det fradragsfrie beløb 1 850 kr., og de øvrige satser landet over ligger dør imellem.

Stiger indtægten udover de fradragsfrie beløb, virker fradragsreglen, og den er efter forslaget formet således, at der foretages fradrag med 72 pct. ved yderligere indkomst. Jeg er klar over, at denne procent kan synes stor. Lad mig da nævne, at den ikke er hårdere, end at renten for et ægtepar i København først falder helt væk ved en skattepligtig indkomst på 8 500 kr. Det er rigtigt, at reglen ved stigende indkomst udover det fradragsfrie beløb vil virke relativt hård; til gengæld må man være klar over, at den er mild, når der er tale om faldende indtægter. I sin bedømmelse af dette forhold må man derfor gå ud fra en vurdering af, hvorvidt det er almindeligt, at folk over 67 år har stigende indkomster udover det fradragsfrie beløb, eller om de har faldende indkomster. Jeg tror, man må komme til det resultat, at der for dem, der er over 67 år, aldeles overvejende er tale om faldende indtægter, og disse faldende indtægter støtter man ved den foreslåede fradragsregel.

De tillæg, der beror på individuel bedømmelse, f. eks. ægteskabstillæg, invaliditetstillæg og bistanstillæg m. v., er bibeholdt og er reguleret op i overensstemmelse med prisreguleringsbestemmelsen. I forbindelse